

[Holger Eriksen.]

grundskyldskommissionen, og jeg tror, at dette system kan holde. Det ville også være en meget betænkelig sag at gennemføre fuld grundskyld, hvis man skulle betale for den sidste del af den konjunkturskabte grundværdistigning, som man ikke har garantier for vil holde.

Socialdemokratiet går helt og fuldt ind for det synspunkt, at skal vi gennemføre fuld grundskyld, må det være mod fuld erstatning, men det betyder ingenlunde, at man derfor forpligter sig til ikke i forvejen at øge grundbeskatningen med et rimeligt og forsvarligt beløb, og et beløb, der svarer til, hvad skatterne af andre kategorier er steget med i de år, der er gået.

Dette lovforslag indebærer også fordele i retning af en mere retfærdig skatteudskrivning. Hvis det vedtages, vil det, som det er sagt, give ca. 80 mill. kr., som vil fordele sig på landejendomme, på byejeendomme og på de egentlige spekulationsarealer. Der er ikke tvivl om, at for de sidstnævntes vedkommende ville denne årlige merskat, som nu skulle udredes, give sig udslag i, at spekulanterne mistede deres interesse i at ligge med disse byggemodne arealer, de ville hurtigst muligt søge at komme af med dem, hvilket ville medføre en faldende pris, og desuden ville der ikke opstå nye byggespekulanter i den kommende tid, for de ville regne ud, at de ikke kunne tjene på disse spekulationer, og deres efterspørgsel efter jord ville derved ophøre.

Jeg tror derfor, at forslaget gennemførelse ville tendere i retning af lavere priser for de grunde, som skal udnyttes, og derved også bidrage til at billiggøre det kommende byggeri.

For de to andre kategoriers vedkommende har ordføreren for forslagsstillerne jo allerede gjort opmærksom på, at det som regel ikke vil betyde en merudgift, men tværtimod en lettelse for lejerne i købstæderne, selvom de må udrede denne ekstrabeskatning. Jeg har talt med lederen af et stort byggeforetagende i Aarhus, der råder over, såvidt jeg husker, ca. 3 000 lejligheder. Vedkommende gjorde op for mig, at denne beskatnings gennemførelse i gennemsnit for hver af disse lejligheder ville betyde 12 kr. om året, naturligvis noget mere for villaer, der lægger beslag på et større grundareal, men en almindelig jævn villa ville dog ikke komme op på en større merudgift end ca. 60 kr. årlig. Med de skattelettelser, der vil kunne komme på anden måde, vil det absolut være en fordel for de pågældende. For de landbrugere, der har de små jordarealer, ville det også

være en fordel. For de store landbrugere er det givet, at det ikke ville være en fordel, men på den anden side ville man vel nok derved komme en samfundsmæssig retfærdighed nærmere, idet det jo er en kendsgerning, at den personlige skat, som en del af de store jordbesiddere betaler, ikke står i nogenlunde rimeligt forhold til det jordareal, de beslaglægger.

Man husker, at det i sin tid spillede en meget stor rolle i den politiske diskussion, at en stor godsejer, der også var politiker, mødte med et rundt nul som personlig indkomst. Siden er der jo sket det, at konjunkturerne i høj grad har været i det store landbrugs favør, men ikke desto mindre, hvis man giver sig til at granske skattelisterne, vil man konstatere, at der stadigvæk er meget store jordbesiddere, som møder med en yderst ringe personlig indkomstskat. Heroverfor er det rimeligt, at man fra samfundets side siger: hvis I ikke betaler på den ene måde, må I i hvert fald tvinges til at betale på den anden måde, og derfor vil det også i denne henseende være en fordel, hvis forslaget vedtages.

Imidlertid har den højtærede finansminister jo ret i, at forslaget er meget løst udformet. Jeg gør mig derfor ikke noget håb om, at det kan vedtages ved denne lejlighed. Jeg er klar over, at der knytter sig så dybtgående problemer til det, at det må underkastes en nærmere undersøgelse, og derfor tror jeg ikke, der kan komme noget ud af det i de få dage, rigsdagen endnu er samlet. Derimod går jeg ud fra som givet, at selve ideen, der ligger bagved forslaget, vil leve videre, og at det vil give sig udslag i, at man meget snart må kunne samles om et forslag, der kommer til at gå i denne retning. Jeg kan ikke sige, at det har nogen stor praktisk betydning, at forslaget henvises til grundskyldskommissionen. På den anden side er det jo rigtigt, at da vi i sin tid behandlede en så vigtig sag som gennemførelsen af grundstigningsskylden, et forslag, der har givet eller vil komme til at give slet ikke små penge i statens kasse, da søgte retsforbundet i sidste øjeblik at komme udenom det ved at foreslå forslaget henvist til grundskyldskommissionen, og når retsforbundet kunne gøre det ved denne lejlighed, er der vel heller ikke noget urimeligt i, at man i denne sag hører, hvorledes grundskyldskommissionen ser på det. Dens indstilling vil naturligvis være delt efter politiske linier. Som sagt, jeg har ikke noget imod, at man går den vej, eftersom det alligevel er håbløst på nærværende tidspunkt at få forslaget gennemført, men jeg regner med,